

# MOSTRA POÉTICA DE ANTIOCO CASULA

## «MONTANARU»

XAVIER FRÍAS CONDE  
(traducción e notas)

**A**ntonio Casula é un dos considerados poetas clásicos sardos, sendo coñecido co alcume de *Montanaru*. Naceu en Desulo en 1878 e morreu en 1957. Foi «barbaricino», é dicir, orixinario da zona central da illa de Sardeña, a Barbagia, moi montañosa, que algúns teñen pola reserva espiritual da *sardidade*. Ten un extensísimo labor poético escrito ao longo de toda a súa vida, cuxo segredo é escribir a diario, aínda que fose unha estrofa. Montanaru tivo unha fe cega na poesía, que concibe como un elemento que irmanda persoas (de feito deixou toda unha lexión de fieis lectores). Como é frecuente nos

ámbitos das literaturas en lingua minoritarias ou minorizadas, a terra, a paisaxe, o espírito de Sardeña están presentes ao longo da súa obra poética. Este canto á terra é un aspecto en que o lector galego pode encontrar moitas semellanzas coa poesía galega do oitocentismo e parte do novecentismo, coa adoración, a elexía e a humanización do país.

Outra parte da súa poesía está escrita na forma tradicional dos *mutos*. O *mutu* é un tipo de composición que consta de dúas estrofas con versos octosílabos, tendo cada unha tres ou catro versos. A outra forma favorita de Montanaru é o soneto. Aquí amosamos unha mostra breve da poesía deste poeta *barbaricino*.

### DESULU

*Fiera e rutza, in mesu a sos castanzos  
Seculares, ses posta, o bidda mia;  
Attaccada a sos usos de una «ia,  
Generosa, ospitale a sos istranzos.*

*Sos fizos tuos, pienos d'energia,  
Chircan'in donzi parte sos balanzos  
Cun cuddos caddittedes fortes, lanzos,  
Garrigos de diversa mercanzia.*

*Gai passende vida trista e lanza  
Giran s'isula nostra ventureris,  
E cando intrant in calchi bidd'istranza*

*Tott»isclamant: Accò sos castanzeris!  
E issos umiles narant: Eh castanza!  
E chie comporat truddas e tazeris?*

### DESULU

*Orgullosa e ruda, por entre castiñeiro  
Seculares, estás ti, ouh miña vila;  
Vencellada aos usos dunha vida,  
Xenerosa, accolledora de todo estranxeiro.*

*Os teus fillos, cheos de enerxía,  
Procuran en todas partes o sustento,  
Con eses cabaliños fortes e fracos  
Cargados con tanta mercancía.*

*Así vai pasando a vida triste e rala  
Percorren a nosa illa aventureiros.  
E cando entran nalgúnha vila estraña*

*Todos exclaman: Eis os castañoiros!  
E eles humildes proclaman: Eih, castañas!  
E quen nos compra cullaróns e coitelos?*

**IERRU**

*Garrigu de nieddas temporadas  
Benit sierru, betzu, tristu e canu,  
E senz' ervas est tristu su pianu,  
E sas forestas pàrene brugiadadas.*

*Non puzones c'allegrent su manzanu  
cun sas milli pibias delicadas;  
Su 'entu muilat intro sas foradas*

*E tristos colvos bolan' a lontanu.  
Gai est s'umanu istadu: rie, rie,  
Fuit s'amore, fuit su cuntentu;  
Passat de giuventude cudda die*

*Comente una die 'e magiu senza 'entu.  
Ma su dolore, simile a sa nie,  
Falat continu frittu e lento lento.*

**EST UNA NOTTE 'E LUNA**

*Est una notte 'e luna,  
De cuddas lunas de atonzu giaras,  
Chi cando tue t'acciaras  
A la 'ider'andare,*

*Isperas novamente in sa fortuna.  
Hat piòpidu tantu  
Tottu sa die. Pariat sa terra  
In s'adde e in sa serra,  
tra sos fenos siccados,  
Bestida de antigíssimu piantu.*

*Ma ecco in su serenu  
Avanzare sa notte; giaru chelu  
Risplendere, e che velu  
De sposa, sa luna,  
Bestit de biancore onzi terrenu*

**MUTOS****I**

*Su filonzu cumintzadu  
Non poto pius finire,  
Ca mi est s'ora intardia.*

*Ses partidu e non torradu,  
Su forte meu soffrire  
Su fusu l'ischit ebbia*

**O INVERNO**

*Cargado de negras tormentas  
Chega o inverno, vello, triste, branco  
E sen herbas fica murnia a chaira,  
E semellan queimadas as forestas.*

*Sen paxaros alegrando a alborada  
Cos seus mil pirlos delicados;  
E o vento sopra entre os barrancos  
E tristes corvos voan a distancia.*

*Esa é humana condición: rir, tir  
Que foxen amores, foxen ledicias;  
Pasa a mocidade aquel día*

*Como un día de maio sen vento.  
Mais a dor, igual que a neve,  
Cae constante, fría, a modiño.*

**É UNHA NOITE DE LÚA**

*É unha noite de lúa,  
Desas lúas claras de outono,  
Que cando ti te achegas  
Para a veres marchar  
Acreditas de novo nos fados.*

*Xa choveu tanto  
Todo o día. Semellaba a terra,  
No val e mais na serra  
Entre secas herbas agostadas,  
Vestida de antiquísimo pranto.*

*Mais, aquí, no acougo,  
Avanza a noite; claro ceo,  
Brilla, e como veo  
De esposa, a lúa  
Viste de branco toda a terra.*

**MUTOS****1**

*O fiadoiro comezado  
Xa non pudo rematar,  
Que me é hora tardía.*

*Es partido e non voltado,  
O meu forte sufrimento  
O fuso só coñece.*

2

*Unu monte est Gennargentu,  
Su pius altu in Sardigna,  
Chi s'ïdet a donzi mare.*

*Cuddu fattu giuramentu  
Olvidu, ca non ses digna  
Pitzinna, de t'istimare*

3

*Ispigu de medas lughes  
Ses pro sa zente unu giogu,  
Ma deo bramo e suspiro.*

*In sos ogos ite giughes?  
Ca los bido in donzi logu,  
In donzi cosa chi miro.*

2

Un monte é Gennargentu,  
o más alto de Sardeña,  
Que se ve desde cada mar.

Aquel feito xuramento  
Esquezo, que non es digna,  
Meniña, de eu amarte.

3

Espello de moitas luces  
Es para a xente un xogo,  
Mais eu berro e suspiro.

O que levas nos ollos?  
Qué os vexo en todas partes,  
En cada cousa que contemplo.

# Clarín

REVISTA DE NUEVA LITERATURA



Y también es más que una revista: uno de los mejores volúmenes para su biblioteca.

#### *Clarín, 1999*

Los seis números de 1999 encuadrados en un volumen de 22,5 x 29 cm., 528 págs., y tapas duras en Geltex estampado en oro.

También están disponibles números atrasados sueltos.

Volúmenes encuadrados al precio de 4.700 Ptas.

Ejemplares sueltos al precio de 600 Ptas.

*Clarín* es una publicación bimestral, dirigida por José Luis García Martín, en cuyas páginas se dan cita una buena parte de los mejores nombres de la literatura actual. Eduardo Jordá, Enrique Bueres, Felipe Benítez Reyes, Andrés Trapiello, Juan Bonilla, José Ángel Cilleruelo, José Manuel Fajardo y otros, son colaboradores habituales de esta revista que quiere ser una plaza pública, un lugar de encuentros, un foro abierto para todos aquellos que gozan creando, leyendo o comentando literatura.

Poetas contemporáneos, ensayos breves, entrevistas, relatos, traducciones de poesía en otras lenguas, paliques (reseñas), crónicas urbanas... son algunos de los ingredientes con los que se condimenta *Clarín* cada dos meses.

